

1.
2.
3.
4.
5.
6.

16

1776, 27.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
HYPOTHECA IN RE
IMMOBILI A DIRECTO DOMINO
CONFIRMATA SIT PVBLICA

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. 1776.
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISVURGENS.

SOCIO
IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XXV. SEPTEMB. ANNO MDCCCLXXVI.

DEFENDET

IOANNES GOTHOFREDVS LANGE

OBERWÜNDSCH.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

QUESTIO
IURIS CONTROVERSI
AN
HYPOTHECA IN RE
IMMOBILI A DIRECTO DOMINO
CONFIRMATA SIT PUBLICA

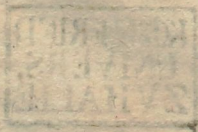
GRATIA
ILLUSTRISSIMORUM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREYNING
PROFESSORIS PRAESIDI ORDINARII IUR. NAT. ET SENT.
ET SOCIETATIS LITTERAL. DISSEMINANDAE

IN AUSTRIIS
DIE XXV. APRILIS ANNO MDCCCXXXV.
DETERMINAT

IOANNES GOTTLOBEDVS LANGE
ORDINARIUS

LITTE
EX OFFICINA LASCHEMANNI

Handwritten marks and scribbles on the right margin.

A N
**HYPOTHECA IN RE
IMMOBILI A DIRECTO DOMINO
CONFIRMATA SIT PVBLICA.**

§. I.

Quantum hypotheca, quae in securitatem credi-
ti a debitore in re constituitur pacto praetorio,
a pignore differat, satis liquidum est. Et
quamvis MARCIANVS in *L. g. §. i. π. de
pign. et hypoth.* dicat: *inter pignus et hypothecam tantum no-
minis sonus differt*, tamen certum est, vt ex ipsius capitis in-
scriptione patet, Ictum solum locutum esse de formula hy-
pothecaria seu actione hypothecaria. Quidquid vero sit,
alia hypotheca est priuata, *alia* publica, *alia* quasi publica. *Ista*
conuentione constituitur seu pacto praetorio, *illa* iudicis au-
toritate confirmatur, *haec* demum vel coram notario, vel
interuenientibus testibus promittitur. Quamuis vero ra-
tione finis nulla sit in his pignoribus hypothecisque diuersi-
tas, tamen in tantum est differentia, vt publicum reli-

quis pignoribus praeferatur, quasi publicum vero conventionali potius sit.

§. II.

In rebus mobilibus iura hodierna nihil immutarunt; at in immobilibus nostra iura aliter sentiunt. Rerum incorporalium vero oppignoratio, pro ut obiectum illarum sunt immobiles res, ab iure quod circa oppignoracionem immobilium constitutum est, non recedunt, recte vero si obiectum incorporalis rei est res mobilis, cum quibus comparantur personales actiones, extra iudicium oppignorantur per *CONSTIT. Elect. XIII. P. II.* et per *ORDIN. PROC. SAX. VET. Tit. XLVI. §. 6.* quam in hoc *RECOGNIT. ad T. d.* non reformavit. Ita vero in *ORD. VET.* sancitum: *Ferner die Nomina oder aussenstehende Schulden belangende, hat es keinen Zweifel, dass dieselben, quo ad actionem personalem, und so weit sie auf persönlichen Zusprüchen stehen, ohne Solennität, so wohl als die fahrende Haabe verpfändet werden können.*

§. III.

Immobilium rerum oppignoratio nostro iure per solam conventionem facta plane inutilis erat. Ea vero quam quasi publicam supra nominavimus, veteri iure Electorali non omnino effectum destituebatur, sed creditores tali hypotheca securiores facti praeferabantur chyrographariis creditoribus, quod apparet ex *DECRETIS. Elect. LXI.* et *ORDIN. PROC. SAX. VET. Tit. XLVI. §. 3.* At cum ea ipsa coram Notario aut testibus constituta hypotheca in se nulla alia sit, quam conventionalis, hinc nouo iure Electorali maior

maior vis ei haud tribuitur, quam nudae conventionali, id est, omnis effectus negatur. Quare ORD. RECOGN. ad Tit. XLVI, §. 1. in f. *So soll doch hinführo dergleichen Verpfaendung gantz ohne Wirkung seyn.*

IV.

At liceat dubitationem mouere. Si enim ORDIN. RECOGN. c. l. *materiarum connexitatem respicimus facile pater, titulum cit. pertinere maxime ad materiam concursus, et qui in ordine potiores.* Pater ex ipsa lege veteri, cum praeferi hanc quasi publicam iubet chyrographariis et lex noua de creditorum classibus mentionem facit. Hinc posset dubitari, an vere noua lex, praeter quam in concursu creditorum his quasi publicis hypothecis vim negaret atque reale, quod iure communi producant, ius. Lex enim, quae in certa quadam specie ius commune mutat, non omnem illius sustulisse videtur dispositionem. Sed cum iure Saxonico, vt vel ex ipsa ORD. VET. c. t. §. 2. apparet in immobilibus omnes immobilium oppignorationes necessario coram iudicio fieri debent, reliquae effectu destituuntur, *sonsten ist dergleichen Verpfaendung nicht krafftig, vt ait lex et RECOGN. c. l. expresse adfirmat so soll doch dergleichen Verpfaendung gantz ohne Wirkung seyn;* pater hanc dubitationem illis quasi publicis hypothecis vim aliquam et effectum seruare non posse. Cum enim ante ORD. VET. omni effectu destituerentur, praeterquam quod Chyrographariis anteferrentur, sublata hac dispositione in aliis causis in quibus antea reale ius non habuere, post abrogatum ius tale habere non poterant.

Di. si obiectum habet §. V. *quod si habet in alio*
 Tam vero, si obiectum oppignorationis immobile, in
 quo *alius* directum, *alius* sic dictum vtile dominium habet,
 vtriusque consensus necessarius videtur, quippa alienatio,
 cuius species est oppignoratio, in alterius detrimentum fie-
 ri non potest. Fac ergo fundum oppignorari, in quo alii
 directum competit dominium, eaque oppignoratio fit con-
 sentiente comprobanteque domino, quaestio oritur, an per
 domini directi consensum publica fiat oppignoratio. Non
 de eo dicimus directo domino, qui simul maiestate gaudet, de
 hoc enim non est, quod dubitemus. De eo domino directo
 quaestio est, qui iure maiestatico haud gaudet. Cum enim
 hic Superior quasi videtur vtili domino, posset conici,
 tanquam publicam eam oppignorationem habendam, quae
 consensu directi domini facta est.

§. VI.

Sed cum nexus ille, qui inter dominum directum
 eumque, quem vulgo, quamvis male, vtilem vocant prag-
 matici, fit ex conventionione atque mere priuatus, nec domi-
 nium directum per se publicam personam constituat, forsan
 recte consequimur, illam quae consensu directi domini fit
 oppignorationem, non aliam esse, quam conventionalem.
 Non enim admodum diuersa videtur esse oppignoratio a
 rei alienae, quae consensu domini fit, quae ob domini consen-
 sum interpositum non fit publica, sed conventionalis et priuata
 manet. Hinc distinguendum omnino videtur, an domi-
 nus directus simul sit iudex rei sitae competens, seu iurisdi-
 ctione instructus, an vero destituatur iurisdictione. Si ita-
 que dominus directus, qui simul iudex rei sitae competens
 est, oppignorationem confirmat, certum est, adesse publi-
 cum

cum pignus seu hypothecam. Contra si destituatur directus dominus iurisdictione, quamvis in oppignorationem consentiat, publica tamen dici nequit. Quae cum in Saxonia nulla sit immobilium oppignoratio, nisi iudice confirmante, solus directi domini consensus validam haud efficit in re re immobili constitutam hypothecam. Constituit hac de causa ORD. PROC. SAX. VET. Tit. XVII. §. 5. *Würde sich auch zutragen, dass in bonis emphyteuticis oder censiticis der dominus directus nicht zugleich Gerichts Herr waere, sondern ein anderer die Iurisdiction oder den fundum emphyteuticum hatte, soll zu Erlangung einer bestaendigen Gerichtlicheu hypothec, und damit sich der dominus iurisdictionis hernach der Hülffe desloweniger zu verweigern, des Lehn und Gerichts Herrn Consens zugleich und coniunctim erhoben werden.*

§. VII.

At si a domino iurisdictionis, qui simul directus est dominus coram suo iudicio confirmetur hypotheca, quamvis eius tanquam domini directi consensus mentio haud fiat in hypothecae confirmatione, recte consensus illius ex confirmatione praesumendus. Causa in eo posita, quod eadem persona iudicis sit et domini directi. Neque enim tamquam iudex confirmaturus fuisset hypothecam, nisi tanquam directus dominus consensisset.

§. VIII.

Ex eo autem, quod et iudicis et domini directi consensus in publica hypotheca constituenda requiratur, consuetudo explicanda, quam ex actis coram iudicio Praefecturae R. ob-

R. obseruati. Cum enim in fundo pagi cuiusdam, in quem praefectura iurisdictionem exercebat, hypotheca esset constituta, a parochio loci praesente Actuario praefecturae confirmata erat. Facile patet parochum tanquam dominum directum considerari, quod antiquissimis temporibus, quibus superstitiosa liberalitas dominia suarum rerum in ecclesiam transferrebat, dominium in ecclesiam quoque translatum fuerat, ut illud dominium a parochio exerceretur. Hinc Parochi ex proedria ecclesiae erat consentire in oppignorationem eamque ex suo sibi competente iure directi domini muneris inhaerente confirmare, at cum absque iudiciali autoritate inualida esset oppignoratio, per Actuarium autoritas iudicii interponebatur nomine praefecturae, cum parochi consensus haud sufficeret, quippe cui nulla competeat iurisdic-
 tio.

Leipzig, Diss., 1776 A-G

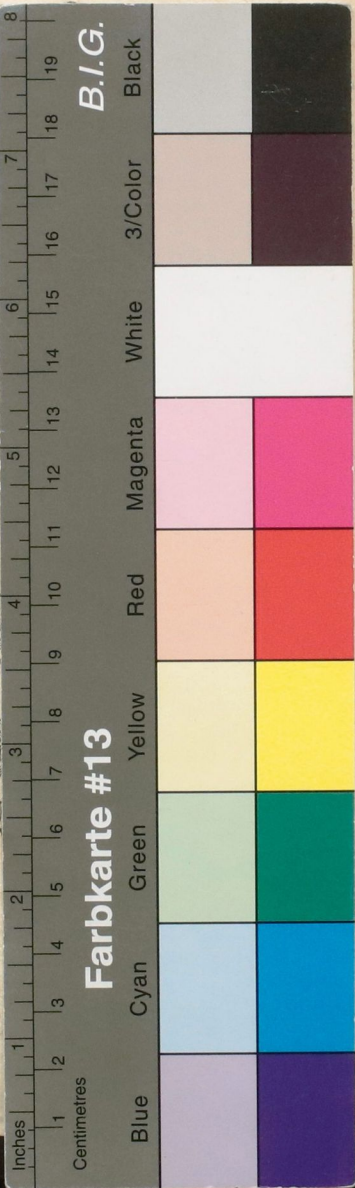

f
TA-70L

aus 34 Stk. bisher versch.

VD
18

16

1776, 27.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
HYPOTHECA IN RE
IMMOBILI A DIRECTO DOMINO
CONFIRMATA SIT PVBLICA

Di. 1776.

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITERAR. DVISEVRGENS.
SOCIO
IN AVDITORIO IVRIDICO
DIE XXV. SEPTEMB. ANNO MDCCCLXXXV.
DEFENDET
IOANNES GOTHOFREDVS LANGE
OBERWÜNDSCH.

LIPSAE
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

